

Som fællesskab har vi en række kirkelige handlinger, som foretages i det store fællesskab, idet vi også hermed tilkendegiver, at vi står sammen med hinanden i livets forskellige faser og sæsoner.

Barnevelsignelse

Barnevelsignelse af de små børn. Vi praktiserer ikke barnedåb, men som kirke står vi sammen om at velsigne de små børn, ligesom Jesus gjorde. Vi følger hans eksempel:

"Og de bar også deres spædbørn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; da disciplene så det, truede de ad dem, men Jesus kaldte børnene hen til sig og sagde: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det."

Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem." (Luk. 18, 15-17 / Mark. 10, 15-16).

Dåb

Jesus siger: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." (Matt. 28, 18-20).

"Den, der tror og bliver døbt, skal frelses..." (Mark. 16, 16).

I Bibelen ser vi, at alle, der kom til en personlig tro på Jesus, lod sig døbe. Tro er den eneste forudsætning for at lade sig døbe. Derfor kalder vi også dåben for den troendes dåb.

Dåben bekræfter troen på Jesus - gennem din egen bekendelse og dåb i vand.

Det danske ord "dåb" kommer fra det græske ord "Baptizo", som betyder "at dykke, nedsænkning eller begrave" - altså er det ikke kun at stænke vand på hovedet. Som vi ser dåben praktiseret i Det Nye Testamente, sådan praktiserer vi også dåb ved fuld neddykkelse i vand. Det kan finde sted i et bassin, i en sø eller lignende. Dåben er både praktisk og fyldt med betydning. Den erklærer din tro, at du er delagtig i Kristi død og opstandelse, den symboliserer din død fra det gamle liv og bekendtgør dit nye liv i Kristus. Dåben er symbolsk på den måde, at den er et billede på en åndelig virkelighed. Apostlen Paulus forstod dåbens betydning, da han skrev:

"... da I blev begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham ved troen på Guds kraft, der oprejste ham fra de døde." (Kol. 2, 12).

"Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død? Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans." (Rom. 6, 3-5).

Ungdomsvelsignelse

Ligesom vi velsigner de små børn i stedet for at døbe dem, sådan velsigner vi også de unge, når de når 14 års alderen (syvende klasse). Vi kan jo ikke konfirmere en dåb, der ikke har fundet sted, men vi velsigner de unge mennesker. Inden ungdomsvelsignelsen modtager de undervisning, hvor vi gennemgår bibelske grundsandheder og menighedens liv og lære. Undervisningen afsluttes med en festgudstjeneste i foråret, hvor de unge velsignes og fejres i menigheden.

Nadver

Gennem nadver i kirken udtrykker vi vores fællesskab med den opstandne Jesus og mindes hans lidelse og død. Nadveren er åben for alle, som ønsker at deltage. Det vil fremgå i programmet, hvornår vi fejrer nadver. "… at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød, takkede, brød det og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!" Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: "Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!" (1. Kor. 11, 23-25).

Vielse

Ægteskabet er ordineret af Gud: "Han skabte dem som mand og kvinde og sagde: "Derfor skal en mand forlade sin far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød."" (Matt. 19, 4-5).

Vi adskiller den borgerlige og den kirkelige del, sådan at man først går på rådhuset, hvor man underskriver papirerne for indgåelse af ægteskab over for myndighederne. Dernæst bekræfter man dette ind for Gud og mennesker gennem en kirkelig bryllupsceremoni/ fest. Her vil brudeparret blive fejret sammen med familie, venner og menighed. Ceremonien vil oftest indeholde en bryllupstale ved kirkens præst, lovsange, velsignelse og andre indslag, som parret selv er med til at planlægge.

De vil afsige deres løfter over for hinanden og modtage Guds velsignelse over deres ægteskab. Derefter vil der typisk være en efterfølgende reception i kirkens café. Vielse foretages, såfremt den ene part er medlem af kirken og altid efter forudgående samtaler samt præægteskabelig undervisning.

Begravelser

Begravelser foretages almindeligvis af kirkens præst enten ud fra kirken eller kirkegårdens kapel. Der er som sådan ikke nogen forskel på en folkekirkelig og en frikirkelig begravelse. Vi samarbejder med de lokale sognekirker, og gravstedet vil i udgangspunktet være i det sogn, hvor man bor.